

Jeg er da i en masse henseender glad for, at grundloven kan fortolkes, for det, der på en række punkter var tilfældet i 1953, er jo ikke tidssvarende i dag. Der er nemlig også i grundlovens § 29 bestemmelser om, at man kan miste valgetten, hvis man bliver umyndiggjort. Det er jo også en anden problemstilling i dag, for der taler vi nu om værgemål. Men derfor kan vi alligevel godt tolke, hvad monstro de gamle grundlovsfædre mener i en nutidig tolkning.

Så står der også, at det kan bestemmes ved lov, i hvilket omfang straf og understøttelse kan betyde, at man mister valgetten. Der tror jeg nok, at juridiske eksperter ville sige, at hvis der er nogen, der finder på det, ville det i dag nok være i strid med grundlovens ånd og tænken, men vi ved det ikke.

Det er derfor, det er ganske spændende i forhold til de mennesker, der siger, grundloven er så fantastisk, når vi har grundloven til afprøvning i virkelighedens verden, for grundloven er tolkelig, selvfølgelig er den det, ikke mindst en grundlov, som er over 50 år gammel. Så det synes jeg er et lærestykke, og jeg er ked af, at der er nogen, der, når de bliver konfronteret med det, ikke kan se, at det er et glimrende lærestykke.

Det andet, der er interessant – vi var lidt inde på det, da vi havde ordvekslingen med Venstres ordfører – er jo, at der er en tilbøjelighed til, at partier i opposition er mere løse i konturerne med hensyn til, hvad man kan finde på at gøre i et forslag. Men vi er altså nogle partier, som er vant til at være i opposition, og vi er derfor meget opmærksomme på, at vi hele tiden skal testes.

Derfor synes jeg, at det også er et glimrende lærestykke, at der kom et beslutningsforslag, som vi i dag må konstatere vist ikke var helt færdigt. Det er også o.k., at det ikke kan blive helt færdigt, men det er selvfølgelig lidt af et problem, at det ville have været i strid med grundloven, hvis det var blevet gennemført, for det må man jo sige det var. Derfor må man nok bære over med det en gang imellem, hvis der er nogle partier, der kommer med forslag, der måske er lidt løse i fugerne.

Det er vigtigt, at vi er meget opmærksomme på, hvad grundloven er. I denne forbindelse siger vi, at det, der siges i den her betænkning med de argumenter, der er, er tungtvejende for os. Jeg er helt på det rene med og lægger meget vægt på, at det er mig som folketingsmedlem, der har ansvaret for at overholde grundloven. Jeg kunne ikke drømme om på noget tidspunkt

at sige, at nu gør jeg sådan, fordi der er nogle eksperter, der har sagt, at det må jeg godt, eller har sagt, at det må jeg ikke. Jeg bygger på det, eksperterne siger, og jeg tager ting til mig, men det er mit ansvar.

Det var derfor, at vi i forbindelse med Tvindloven sagde, at den ikke holdt. Det var ikke, fordi alle eksperter sagde, at den ikke holdt, men tilfældigvis var der en person i den ekspertkreds, nemlig professor Claus Haagen Jensen, der dengang advarede hele Folketinget. Vi lyttede til ham, men vi traf vores beslutning ud fra, hvad vi syntes var det rigtige.

Kl. 15.00

Man skal selvfølgelig lytte til eksperter, og jeg er da glad for, at regeringen i sit angreb på eksperter i hvert fald ikke er blevet så rigid, at den ikke lytter og læser denne betænkning, for det er jo et fantastisk stykke arbejde disse mennesker har fået lavet. Det er første gang, at vi har fået en ordentlig redegørelse, der kan vise, hvad der er ret på det her område – og ordet ret betyder ikke, at det er entydigt.

En af de andre eksperter, professor Jens Peter Christensen, har jo udtrykt, at jura er fastfrossen lov. Det er jo en glimrende måde at udtrykke det på, for det er ikke mere guddommeligt end som så. Men grundloven er jo – i gåseøjne – mere guddommelig, end loven er. Den skal vi være forpligtet på.

Derfor kan vi støtte forslaget. Vi er også indholds-mæssigt tilhængere af forslaget, både fordi vi synes, det rigtigt, og fordi vi lægger enorm meget vægt på, at vi overholder grundloven.

Så skal jeg sige, at Enhedslisten også støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Aage Frandsen nævnte en af de eksperter, som har været med til at skrive betænkningen, og nævnte, at vedkommende også i sin tid havde nogle bestemte meninger om Tvindloven, og at SF lyttede til de råd.

Så vidt jeg husker, var der en af de andre eksperter, som mente noget andet, nemlig Jens Peter Christensen, som mente, at Tvindloven var o.k., hvis den bare kunne holdes inden for grundlovens rammer. Ham lyttede vi til, og derfor stemte vi for Tvindloven. Det viste sig bagefter, så vidt jeg husker, at Jens Peter Christensen havde taget fejl. Det er muligt, at hr. Aage Frandsen kan korrigere mig.